

Lidmila Výšková

Anotace příběhu :

“Na ten den nezapomenu” vypráví paní Lidmila o 18.lednu 1943, kdy nastoupila na nucenou práci do lágru u Schleissheimu poblíž Mnichova. “Jak jsme byli v kuchyni, tak jsme schovávali kousky chleba, a když zase přijeli ty ubohý lidi, tak jsme jim je potajmu házeli. A jednou nás viděla vrchní kuchařka, ze které jsme měli strach.” Práce v kuchyni nebyla vůbec jednoduchá a začínala už brzy ráno. Většinou byly brambory a vařila se chlebová polévka, což byl pouze chléb uvařený ve vodě.

“Můj budoucí manžel žádal, abych přijela domů. Měla jsem odpracovaných hodně hodin, a proto jsem dostala na čtrnáct dní propustku.” Naštěstí se paní Výšková na nucené práce už nevrátila.

Krátký životopis :

Paní Lidmila Výšková, rozená Lídlová, se narodila v Manětíně dne 22. června 1923. Ve svých šesti letech se její rodiče rozvedli. Paní Výšková se přestěhovala se svou matkou do Plzně a její otec s bratrem do Prahy. Roku 1937 ukončila povinnou školní docházku a začala se učit kadeřnicích. Po ukončení učení v roce 1941 šla do Plas pracovat jako kadeřnice.

V prosinci roku 1942 jí přišlo předvolání k transportu, který se měl uskutečnit 18. 1. 1943, na nucenou práci. V Mnichově byli nasazení rozřazováni do různých lágrů. Paní Výšková byla přidělena do lágru nedaleko Mnichova, kde pracovala jako pomocnice v kuchyni. Po několika měsících dostala paní Výšková propustku zpět domů, aby se mohla vdát. Otěhotněla a do lágru se již nevrátila.

S manželem se odstěhovala do Krašovic, kde žili než šel její manžel do důchodu. Poté se odstěhovali zpět do Plzně.

Poté, co se paní Výšková vdala zůstala v domácnosti. S manželem měla dvě děti. Chlapečka a hočičku. Když děti vyrostli, šla pracovat do lesní školky.